

GLAZBA NA 74. DLJI: violinist Aylen Pritchlin i klavirist Maxim Emelyanychev

Očito zadovoljstvo i izvođača i publike

Violinist Aylen Pritchlin i klavirist Maxim Emelyanychev tijekom nastupa u Dvoru

DLJI

Nesvakidašnja je bila opuštenost izvođača koji su izveli četiri opsežna i zahtjevna djela za violinu i klavir u originalu pisana za taj duo

Prije nego su violinist Aylen Pritchlin i klavirist Maxim Emelyanychev izišli pred publiku, mogao se čuti smijeh iz prostora u kojem borave izvođači prije nastupa. Njihovo opušteno i ležerno koračanje do izvođačkog podija i izraz sreće i zahvale na licima, rijetko vidamo u ovakvim prigodama. Jer, mnogi izvođači znaju biti pretjerano teatralni, ponekad mistični, neki ne gledaju publiku, neki su zabrinuti, neki s publikom koketiraju a neki pogledom obuhvate cijeli auditorij. Nije ni važno. Glavno da ono što čujemo

vrijedi sat i po ili dva boravka Kneževom dvoru. A ove se večeri isplatilo biti na koncertu.

Zanimljiv program u zanimljivom izdanju

Aylen Pritchlin je laureat brojnih violinističkih natjecanja, nastupa u poznatim svjetskim dvoranama i predaje na Kraljevskom konzervatoriju u Antwerpenu i na Akademiji Robert Schumann u Düsseldorfu. Maxim Emelyanychev je ujedno i dirigent i obnaša dužnost šefa dirigent Škotskog komornog orkestra i orkestra Il Pomo d'Oro.

Pritchlin i Emelyanychev su izveli Schubertovu Sonatinu za violinu i klavir br.1 u D-duru, Prokofjevljevu Sonatu za violinu i klavir u D-duru, Dvo ákovu Romanču op.11 i Griegovu Sonatu za violinu i klavir br.3 u c-molu op.48.

Izvođači su pokazali visoku kulturu komornog zajedništva i svoje su solističke osobnosti podredili jedno drugome. Postigli su visoke raspone u dinamici, u bojama, a tehnički su bili besprijekorno uigrani. Osim toga, oboje su, po potrebi, i suptilni i temperamentni, a uvijek su jasni u fra-

ziranju tako da je publika jednostavno mogla pratiti svaku od odabranih skladbi. Uočljiv je i njihov običaj da počnu svirati odmah čim dođu na podij. Dakle, bez često – a ponekad i opravdano! – značajnih pogleda, zadnjih dogovora, došaptavanja, provjeravanja notnih stranica, pomicanja notnog stalka, klavirske stolice. Izgledalo je da im jako godi zajedničko sviranje te da su sretni što to veselje mogu podijeliti s publikom. Zar to nije dovoljno za zanimljiv glazbeni provod?

S. DRAŽIĆ